

før Opførelsen, fandtes en Række Forslag om Nedsættelser af Bevillinger til Kunstakademiet. Disse Nedsættelser vare begrundede i den Uenighed imellem Rigsdagen og den ærede Minister, vedrørende Kunstakademiet, der har staaet paa i nogle Aar. Vrede Medlemmer ville erindre, at der for nogle Aar tilbage, i 1880, blev opstillet et Reglement for Kunstakademiet, som medførte et almindeligt Oprør i Kunstneres Leir og stor Strid og Splittelse. Saalænge denne Strid stod paa, mente Udvalget at burde tilraade Thinget ikke at forhøje Bevillingen til Kunstakademiet, fordi man maatte betvivle, at Akademiet kunde gjøre den Nytte og have den Betydning for Kunstnerne, som det burde have, saalænge Kunstnerne vare saa indbyrdes uenige og misfornøiede med Ordningen. Det er imidlertid lykkedes at faae Enighed bragt tilveie mellem Kunstnerne. Ved det Reglement eller den kongelige Resolution, hvorved Forholdet er forandret og gjennem Forhandling mellem de forskjellige Partier, om jeg tør betegne det saaledes, blandt Kunstnerne, er der opnaaet Enighed, som Ministeren har sanktioneret, og i Henhold hertil er den nye Ordning iværksat; dermed er selvfølgelig ogsaa for os Grunden bortfalden til at nægte en forhøjet Bevilling til Akademiet, og alle de Ændringsforslag, der altsaa fandtes paa den tidligere Ændringsforslagsliste om Nedsættelse dertil ere dermed fra vor Side tagne tilbage. Vi anbefale nu at give, hvad der er forlangt til Kunstakademiet. — Jeg gaar derefter over til § 26, idet de særlige Fonds Behandling er opjat til senere. Ændringsforslagene under Nr. 147 og 149 gaa ud paa at nægte de forlangte Bevillinger til Opførelse af en Bygning for den polytekniske Lærestanstalt og en Kunstmuseumsbygning. Begrundelsen er den samme, idet man nemlig maa fastholde, at en mere indgaaende Drøftelse af disse Forslag navnlig i Form af særlige Love bør finde Sted, og at Sagen ikke bør afgjøres blot paa Finantsloven. Man har ogsaa med Hensyn til Motiveringen forskjellige Betænkkeligheder, men det skal jeg i Diebliffet ikke komme ind paa, da det vil være til liden Nytte. Ved Ændringsforslag Nr. 148 stiller Flertallet et Forslag om en Nedsættelse af den Sum, som er bejært til Undervisning i Sløjd. Den hidtil givne Bevilling af 6,000 Kr. er forlangt forhøjet med 4,000 Kr. Flertallet mener, at en Forhøielse med 2,000 Kr. vil være tilstrækkelig og er villig til at give den under Forudsætning af, at der opnaas Enighed om Fordelingen af Beløbet saaledes, at ikke det hele Beløb bliver anvendt til Foreningen, men at denne nøies

med 5,000 Kr., hvormod de øvrige 3,000 Kr. burde anvendes til Agel Wittelsens Sløjdscole, idet man ikke paa dette Tidspunkt kan være klar paa, hvilken af disse Stoler, der leder Arbeidet i den heldigste Retning, og det da er ønskeligt at begge Parter faae saa megen Støtte, at de kunne udvikle sig, saaledes at man kunde komme til et begrundet Resultat. — Under Nr. 150 har Udvalgets Flertal stillet et Forslag om at nægte den forlangte Sum til Indfrielse af en Prioritet i en Eiendom i Stormgade, ikke fordi man i og for sig har Noget imod, at Prioriteten indfries, men fordi den Foranstaltning fra Regjeringens Side, der ligger til Grund derved, nemlig Købet af Eiendommen, har fundet Sted uden Rigsdagens Samtykke. Det er ikke, i det Mindste ikke endnu, blevet Udvalgets Flertal klart, at der har foreligget nogen paatrængende Nødvendighed derved eller nogen Omstændighed, der kunde begrunde, at en saadan Foranstaltning stete uden at indhente Rigsdagens Samtykke. Det vil sige, der har ikke os bekendt været Forhold til Stede, som ville kunne begrunde, at Ministeriet paa egen Haand afholdt en saadan Udgift og traf saadanne Foranstaltninger paa forventet Tillægsbevilling. Det er det Synspunkt, som her maa lægges til Grund. De øvrige Forslag ere tiltraadte af Udvalget og stillede af Ministeren; der er derfor ikke nogen Grund til at komme nærmere ind paa dem.

Scharling: Jeg tror, det er en Feiltagelse, naar den ærede Ordfører med Hensyn til Forslaget Nr. 54 udtalte, at dette var en gammel Besejndt, som man derfor ikke behøvede at tale videre om. Ganske vist har der tidligere været lignende Forslag fremme, men hvis jeg ikke huster meget feil, er det en ny Begrundelse, der denne Gang foreligger af Forslaget, og det forekommer mig, at den i Anmærningerne til Finantsloven givne Grund for den foreslaaede Forhøielse virkelig er særdeles god og plausibel. Der er nemlig henvist til, hvad der jo er notorisk, at de i de senere Aar stærkt faldende Kapitelstatter have bragt adskillige Embeder ned under, hvad man betragter som den normale Grændse med Hensyn til Lønningerne, bragt dem ned i den Klasse, som maa anses berettiget til at modtage Understøttelse af denne Konto, for at der kan være en passende Lønning ved Embedet, og dette faar saa meget større Betydning, som der netop for Tiden kun er en ringe Tilgang af Præster, saaledes at vi jo have set, at forskjellige Embeder maa opslaaes vakante forskellige Gange, fordi ingen Ansøger melder sig. Det